

Toldlov, og naar man kræver, at Regeringen skal optræde mere aggressivt og myndigt overfor den tyske Regering, end vi hidtil har gjort, vil jeg gerne vide: Hvad kræver Erhvervet af os? De Herrer gør sig saa store Anstrengelser for at gøre det, som Regeringen har foretaget sig, til ingenting. Men vi har hele Tiden forhandlet og søgt at opnaa Lempelser, hvis det var muligt.

Jeg vil henvise til, hvordan det tidligere er gaaet, naar Tyskland har lagt Told paa danske Landbrugsprodukter, for det er jo ikke nogen ny Opfindelse eller noget, Tyskland er kommet i Tanker om i den sidste Tid, det er sket gentagne Gange. Hvad har tidligere danske Regeringer opnaaet overfor saadanne tyske Toldpaalæg? Jeg tror, det er værd for de Herrer at overveje dette, naar de raaber saa stærkt op om, hvad Resultat der nu er opnaaet; de burde sætte sig hen og læse, hvad der tidligere er opnaaet i toldpolitisk Henseende overfor Tyskland.

Vi har vel ikke ret meget at beklage os over her i Danmark, hvad angaar Genemførelsen af den tyske Toldlov; selvfølgelig rammer den tyske Toldlov det danske Landbrug lige saa vel som den rammer mange andre Landes. Hvad der kan være Tale om for vort Vedkommende, er at undersøge, om Mestbegunstigelsesretten er opfyldt fuldt ud; det er det eneste, vi kan beskæftige os med, thi vi kan ikke komme og sige til Tyskerne, at de ikke maa lægge Told paa Varer. Hvad Opfyldelsen af Mestbegunstigelsesretten angaar, er der kun to Punkter, som der her har været rejst Indvendinger imod, det er Hestetolden og Kødtolden.

Naar Tyskland lægger Told paa Kød og samtidig gør Indførsel af et vist Kvantum frosset Kød toldfri uden at give noget Land Begunstigelse i saa Henseende, er det vist meget tvivlsomt, om vi kan gøre gældende, at Tyskerne er gaaet vor Mestbegunstigelsesret for nær.

Og hvad Hestetolden angaar, er det saaledes, at Tyskland har givet de belgiske Heste af en bestemt Race en Toldlempelse, og jeg er ikke sikker paa, at det vil være umuligt for belgiske Heste fra andre Lande at komme ind i Tyskland under samme Toldsats som Heste fra Belgien. Der er for lang Tid siden indkommet et Andragende til

Landbrugsministeriet fra den danske belgiske Hesteavlforening om at foranledige, at danske „Belgiere“ kunde indføres til Tyskland under samme Toldsats som belgiske Heste. Vi lod selvfølgelig Sagen gaa videre til Landbrugsraadet; dette skete allerede for 6 Uger siden, og vi har endnu ikke faaet Svar paa, hvordan det stiller sig til dette Spørgsmaal. Naar man saa afgjort udtaler Ønske om en lavere Toldsats for vor Hesteindførsel til Tyskland, kunde jeg tænke mig, at der maaske var en Mulighed for at opnaa dette, hvad vore „Belgiere“ angaar. Jeg føler mig ikke overbevist om, at det vil faa nogen Betydning for Landbruget, for Prisen paa Heste i Tyskland er saaledes, at der neppe bliver Tale om nogen Udførsel her fra Landet. Men i alt Fald kan man ikke bebrejde Regeringen, at den er Skyld i Vanskelighederne, naar Landbruget ikke en Gang har ladet høre fra sig her, hvor der maaske er Udsigt til, at der kunde komme en Smule Luft. Man kan jo ikke her rette sig efter Krav fra en enkelt Forening, man maa vide, om det er hele Landbruget, der ønsker, at der skal foretages noget paa dette Punkt.

Det ærede Medlem sluttede med at sige, at efter hans Opfattelse skulde Landbruget have dobbelt saa stort et Tilskud som tidligere, men jeg savnede en Tilføjelse, som gik ud paa, hvor det ærede Medlem vilde anvise Dækning for dette Tilskud — men denne Tilføjelse haaber jeg, det ærede Medlem vil komme med i en senere Udtalelse.

Det ærede Medlem Hr. Svend Nielsen sagde i Dag, at jeg forleden overfor det ærede Medlem Hr. Holstein, som havde forelagt et Lovforslag, der gik ud paa at tage nogle Penge, der var tiltænkt Landbrugere, og give dem til andre Samfundsborgere, havde modsat mig dette, men det Standpunkt var jeg nu gaaet bort fra, hvor det drejede sig om Husdyrloven. Det er min Opfattelse, og jeg antager ikke, at det ærede Medlem kan modbevise dens Rigtighed, at hvis en Bevilling er til Fordel for og nødvendig for Landbruget — og det mener jeg, at Jordfondens Midler er i Øjeblikket, og jeg gjorde den Dag Rede for, at man umulig kan undvære de Penge nu til Oprettelse af Husmandsbrug —, saa er der selvsagt ingen Anledning til at tage de Penge for at give dem til et andet Formaal, som maaske er lige saa godt. Men